

RESEARCH PAPER**OPEN ACCESS****Influence of *in ovo* injection of nettle extract, mushroom extract, and their mixture on hatched chicks, performance, intestinal histology, and morphology of Ross 308 broiler chickens**

A. Akbari Balajorshari¹, M. Mottaghitalab^{2*}, N. Ghavi Hossein-Zadeh², F. Mohammadghasemi³

1. MSc Student, Department of Animal Science, Faculty of Agricultural Sciences, University of Guilan, Rasht, Iran
2. Professor, Department of Animal Science, Faculty of Agricultural Sciences, University of Guilan, Rasht, Iran
3. Professor, Department of Anatomy, School of Medicine, Guilan University of Medical Sciences, Rasht, Iran

(Received: 17-11-2023 – Revised: 19-12-2023 – Accepted: 22-12-2023)

Introduction: In recent years, consideration has been given to changing the sex of a female bird to male because it has the functional characteristics of the male phenotype, and the technique of *in ovo* injection is used to achieve this. For this purpose, the production process of some sex hormones in broiler chickens is changed by injecting a substance containing anti-aromatase. The aromatase enzyme (Arom P450) is considered a key enzyme in estrogen synthesis. The administration of aromatase inhibitors leads to the inhibition of estrogen synthesis (a hormone responsible for ovarian structure and secondary sexual characteristics) in females and the production of males with female genotypes. Therefore, if aromatase enzyme expression is inhibited in some way, it can be expected that the percentage of male chicken production will increase. Aromatase inhibitors can be divided into two main groups in terms of production source, including synthesized and herbal compounds. Among the herbal extracts containing anti-aromatase are nettle root, button mushroom, garlic, green tea, and tomato. On the other hand, the results of some studies have shown that the performance indicators of male and female poultry during the breeding period, such as daily feed intake (DFI), daily weight gain (DWG), feed conversion ratio (FCR), as well as the activity of the digestive system, especially the small intestine, are different and the ability to use nutrients, growth rate and FCR are better in males than females. According to male poultry characteristics, if the number of males in the flock increases, more profitability can be achieved in the production process. Therefore, the objectives of the current study were to determine the effects of *in ovo* injection of nettle extract, mushroom extract, and their mixture on hatched chickens, performance, and intestinal indicators of Ross 308 broiler chickens.

Materials and methods: This study was conducted to investigate the *in ovo* injection effects of nettle and mushroom extracts, and their mixture on hatchability, the percentage of male chickens produced, and some intestinal parameters in broilers. 500 fertilized eggs were divided into five treatments and four replicates (25 eggs per replicate). Experimental treatments included: 1. Nettle hydroalcoholic extract (containing 300 micrograms of dry matter per 0.1 cc of injectable substance), 2. Mushroom hydroalcoholic extract (containing 500 micrograms of dry matter per 0.1 cc of injectable substance), 3. Mushroom and nettle extracts mixture (containing 400 micrograms of dry matter per 0.1 cc of injectable substance), 4. Positive control (distilled water), and 5. Negative control (eggs without any injection). The experimental design was a completely randomized block design. Samples were divided into five treatment groups, with each treatment group having four replications based on the gender segregation of the chicks into male and female. The experimental diet was used based on the requirements of the Ross strain during three periods, including starter, grower, and finisher. After the chickens were hatched, performance and intestinal indices were measured.

* Corresponding author: mmotaghi@guilan.ac.ir

Results and discussion: The results showed that the number of hatched chicks was affected by experimental treatments. Therefore, the lowest hatch percentage was related to URE treatment chicks. The number of normally hatched male chickens, performance indices, and intestinal parameters were not affected by the experimental treatments ($P>0.05$). The lack of significant difference in the number of male chickens in the experimental treatments may be due to the incorrect selection of the concentration of the experimental extract. Furthermore, villi height, crypt width, and villi surface absorption area were not affected by experimental treatment (herbal extracts). In comparison, DWG and FCR significantly improved by the sex effect ($P<0.05$). Regarding the difference in the performance of male and female broiler chickens, it has been reported that these two sexes have a significant difference in DFI and FCR. It has also been reported that the increase in BWG and the weight of different parts of the carcass in males was higher than in females, which is consistent with the findings of the current research regarding all three indicators of DFI, DWG, and FCR.

Conclusions: Although there was no significant increase in the number of hatched male chickens in this study, it is recommended to optimize the preparation and production conditions of plant extracts containing anti-aromatase by focusing on extracting the pure active ingredient to achieve a higher percentage of male chickens in the flock.

Keywords: Anti-aromatase, *in ovo* injection, Broiler chicken, Mushroom extract, Nettle extract

Conflicts of interest: The authors declare no conflicts of interest.

Funding: The authors received no specific funding for this project.

Acknowledgements: The authors would like to thank Dr. Majid Arvand, Professor of Chemistry at the Faculty of Basic Sciences, University of Guilan, and Novin Morgh Gilan Company for their specialized guidance and assistance in providing and utilizing the necessary facilities.

How to cite this article:

Akbari Balajorshari, A., Mottaghitalab, M., Ghavi Hossein-Zadeh, N., & Mohammadghasemi, F. (2024). Influence of *in ovo* injection of nettle extract, mushroom extract, and their mixture on hatched chicks, periodic performance, intestinal histology, and morphology of Ross 308 broiler chickens. *Animal Production Research*, 13(1), 1-13. doi: 10.22124/AR.2024.26048.1800

مقاله پژوهشی

تأثیر تزریق درون تخمرغی عصاره گزنه، عصاره قارچ و مخلوط آن‌ها بر جوجه‌های هج شده، عملکرد، بافت‌شناسی و ریخت‌شناسی روده جوجه‌های گوشتی راس ۳۰۸

علی‌اکبری بالاجورشی^۱، مجید متقی طلب^{۲*}، نوید قوی حسین‌زاده^۲، فهیمه محمدقاسمی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم دامی، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان

۲- استاد، گروه علوم دامی، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان

۳- استاد، گروه علوم تشریح، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی گیلان

(تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۸/۲۶ – تاریخ بازنگری: ۱۴۰۲/۰۹/۲۸ – تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۰/۰۱)

چکیده

هدف از این مطالعه، بررسی آثار تزریق درون تخمرغی عصاره‌های گزنه، قارچ دکمه‌ای و مخلوط آن‌ها بر قابلیت جوجه درآوری، درصد جوجه‌های نر تولیدی و برخی فراسنجه‌های روده‌ای جوجه‌های گوشتی بود. تعداد ۵۰۰ عدد تخمرغ نطفه‌دار به پنج تیمار و چهار تکرار (۲۵ عدد تخمرغ در هر تکرار) تقسیم شدند. تیمارهای آزمایشی شامل: ۱- عصاره هیدروالکلی گزنه (حاوی ۳۰۰ میکروگرم ماده خشک به ازای هر ۰/۱ سی سی عصاره هیدروالکلی گزنه)، ۲- عصاره هیدروالکلی قارچ دکمه‌ای (حاوی ۵۰۰ میکروگرم ماده خشک به ازای هر ۰/۱ سی سی عصاره هیدروالکلی قارچ)، ۳- مخلوط عصاره‌های قارچ و گزنه (حاوی ۴۰۰ میکروگرم ماده خشک به ازای هر ۰/۱ سی سی مخلوط عصاره‌های قارچ و گزنه)، ۴- شاهد مثبت (آب مقطر) و ۵- شاهد منفی (تخمرغ بدون تزریق) بودند. در روز پنجم انکوباسیون، مواد آزمایشی با استفاده از سرنگ انسولین به داخل کیسه هوای تخممرغ‌ها تزریق شدند. پس از هج، جوجه‌ها بر اساس پر تعیین جنسیت شده، و بلافلصله به سالن پرورش منتقل شدند. جوجه‌ها بر اساس جنسیت در ۴۰ جایگاه جداگانه به تفکیک تیمارها و جنسیت پرورش یافتند. تعداد جوجه‌ها در هر تکرار بر حسب درصد هج بین نه تا ۱۳ قطعه متفاوت بود. طرح آماری آزمایش، طرح بلوک کاملاً تصادفی بود. نمونه‌ها در پنج تیمار و هر تیمار به چهار تکرار با احتساب تفکیک جنسیت پرندگان به نر و ماده تقسیم شدند. نتایج نشان داد که تعداد جوجه‌های نر تولیدی، شاخص‌های عملکرد دوره‌ای و فراسنجه‌های روده‌ای تحت تاثیر تیمارهای آزمایشی قرار نگرفتند ($P > 0.05$). عامل جنسیت سبب ارتقای افزایش وزن روزانه جنس نر نسبت به ماده (۶۱/۱۰ در مقابل ۵۲/۴۱ گرم در روز) و بهبود ضریب تبدیل (۱/۶۸ در مقابله ۱/۷۴) شد ($P < 0.05$). استنتاج نهایی این است که اگر چه در این مطالعه، افزایش قابل ملاحظه‌ای در تعداد جوجه‌های نر هج شده مشاهده نشد، اما توصیه می‌شود با بهینه‌سازی شرایط تهیه و عمل‌آوری عصاره گیاهی حاوی آنتی آروماتاز با تأکید بر استخراج ماده موثره خالص می‌توان به درصد بالاتری از جوجه‌های نر در گله دست یافت.

واژه‌های کلیدی: آنتی آروماتاز، تزریق درون تخمرغی، جوجه گوشتی، عصاره قارچ، عصاره گزنه

* نویسنده مسئول: mmotaghi@guilan.ac.ir

doi: 10.22124/AR.2024.26048.1800

مقدمه

تولید گوشت طبیور در سال‌های اخیر روند افزایشی داشته است و طبق پیش‌بینی‌ها در پایان سال ۲۰۲۳، تولید گوشت مرغ در جهان به ۱۳۵ میلیون تن رسیده، و در سال ۲۰۲۹ به ۱۴۴ میلیون تن خواهد رسید (Oecd, 2022). پرورش دهنده‌گان مرغ بر عملکرد بالا، رشد سریع، عملکرد گوشت سینه، ضریب تبدیل خوارک، کیفیت اسکلتی، عملکرد قلب و ریه و همچنین تولید و کیفیت تخمرغ تمرکز دارند. جنس و گونه *Gallus gallus* که معمولاً به عنوان جوجه گوشتی شناخته می‌شود نرخ رشد بسیار سریعی داشته و از جمله نیازهای چنین رشد سریعی، یکپارچگی دستگاه گوارش است (Smith et al., 1990). در دستگاه گوارش، روده کوچک نسبت به سایر بخش‌ها، سریع رشد نموده و رشد آن در شش تا ۱۰ روزگی بعد از تغذیه به اوج خود می‌رسد (Mateo et al., 2004). از شاخص‌های مهم ارزیابی روده که با عملکرد جذب جوجه‌ها مرتبط است، ارتفاع پر و عمق کریپت هستند (Qi et al., 2023). در عین حال، رشد و افزایش فعالیت دستگاه گوارش در جوجه‌های گوشتی، مصرف خوارک را تحریک می‌کند (Gracia et al., 2003). از سوی دیگر، نتایج برخی مطالعات نشان داده‌اند که شاخص‌های عملکردی جنس‌های نر و ماده طبیور حین دوره پرورش مانند مصرف خوارک، افزایش وزن روزانه، ضریب تبدیل و همچنین فعالیت دستگاه گوارش، به خصوص روده کوچک، متفاوت بوده و توانایی استفاده از مواد مغذی، سرعت رشد بیشتر و ضریب تبدیل پایین‌تر در Chen et al., 2021; طبیور نر بهتر از جنس ماده است (Mokarrami et al., 2020). بر این اساس اگر تعداد نرهای گله (اعم از نر ژنتیکی یا فنوتیپی) افزایش یابد، سوددهی بیشتر در فرایند تولید قابل دستیابی است.

در سال‌های اخیر، تغییر جنسیت ماده به نر، آن گونه که صفات عملکردی جنس نر را ارائه دهد مورد توجه قرار گرفته و از روش تزریق داخل تخمرغی با هدف تاثیر بر تمايز جنسیت برای دستیابی به آن استفاده می‌شود. برای این منظور با تزریق یک ماده حاوی آنتی‌آروماتاز، تغییراتی در روند تولید برخی هورمون‌های جنسی در جوجه‌های گوشتی ایجاد می‌شود. آنزیم آروماتاز (arom P450) به عنوان یک آنزیم کلیدی در روند ساخت استروژن (هورمون عامل ساختار تخمدان و ویژگی‌های جنسی

ثانویه) شناخته شده است (Shimada, 1998). تجویز مهارکننده‌های آروماتاز منجر به مهار ساخت استروژن در ماده‌ها و تولید نرهایی با ژنتیک ماده می‌شود. بنابراین، اگر به روشی از بیان آنژیم آروماتاز ممانعت شود، می‌توان انتظار داشت که درصد تولید جوجه‌های نر افزایش یابد (Shimada and Saito, 2000; Mokarrami et al., 2020) مهارکننده‌های آروماتاز را می‌توان از نظر منبع تولید به دو گروه عمده شامل سنتز شده و ترکیبات گیاهی تقسیم نمود. از جمله عصاره‌های گیاهی حاوی آنتی‌آروماتاز می‌توان به ریشه گیاه گزنه (Ganßer and Spiteller, 1995)، قارچ دکمه‌ای (Valizadeh and Grube et al., 2001)، سیر (Satoh et al., 2002) و گوجه فرنگی (Fazli et al., 2015; Jamshasb and Mottaghitalab, 2019) اشاره کرد. بنابراین با تزریق مقدار صحیح از عصاره‌های گیاهی حاوی آنتی‌آروماتاز می‌توان انتظار داشت که تعدادی از جوجه‌های ماده هچ شده، ویژگی‌های جوجه‌های جنس نر را ارائه نمایند. طی مطالعات انجام شده، اثر آنتی‌آروماتازی دو عصاره قارچ دکمه‌ای و گزنه به صورت جداگانه بر تمايز جنسیت جوجه‌های گوشتی راس ۳۰۸ بررسی شد که نتیجه آن، افزایش تولید جنس نر و یا بهبود عملکرد جوجه‌های گوشتی بود (Mokarrami et al., 2020; Ataei and Kırkpınar, 2021) در خصوص اثر هم‌افزایی دو عصاره متفاوت گیاهی حاوی آنتی‌آروماتاز مانند گزنه و قارچ بر تمايز جنسیت و ویژگی‌های عملکردی جوجه‌های گوشتی، نتایج تحقیقاتی بسیار اندکی در دسترس است. بنابراین در مطالعه حاضر علاوه بر تزریق هر یک از دو عصاره به صورت جداگانه، مخلوط آن‌ها نیز با نسبت‌های کاملاً مساوی به تخمرغ‌ها تزریق شد، تا احتمال وجود آثار هم‌افزایی دو عصاره گیاهی قارچ و گزنه بر جوجه‌درآوری، درصد جوجه نر تولیدی، خصوصیات عملکردی آن‌ها و ریخت‌شناسی روده کوچک بررسی شود.

مواد و روش‌ها

عصاره‌گیری: جهت تهیه عصاره هیدرولکلی قارچ دکمه‌ای (Agaricus bisporus) و برگ گزنه از روش خیساندن و روش عصاره‌گیری معتبر (Sezer et al., 2017)، استفاده شد.

پیش‌آزمایش: پس از بدست آمدن عصاره‌های آزمایشی با توجه به مطالعات قبلی، یک پیش‌آزمایش جهت انتخاب

جیره غذا/بی: جیره آزمایشی بر مبنای نیاز سویه راس طی سه دوره شامل آغازین، رشد و پایانی برای همه تیمارها یکسان بود و به صورت جیره پایه تهیی و استفاده شدند. اجزا و ترکیب جیره پایه در جدول ۱ ارائه شده است.

اندازه‌گیری شاخص‌های عملکردی جوجه‌های تولیدی: شاخص‌های عملکرد در سه دوره آغازین، رشد و پایانی شامل مصرف خوارک روزانه، افزایش وزن روزانه و ضریب تبدیل، اندازه‌گیری و ثبت شدند.

اندازه‌گیری وزن و طول روده و آماده‌سازی برش‌های میکروتومی ژئوژنوم جهت مطالعات هیستومرفلوژی: پس از اتمام دوره پرورش، از هر تکرار، دو قطعه مرغ کشتار و پس از ثبت وزن لاشه، وزن و طول روده اندازه‌گیری و ثبت شدند. سپس قسمت میانی روده (ژئوژنوم) هر یک از نمونه‌ها جدا شده و داخل فرمالین ۱۰ درصد قرار گرفتند. پس از یک روز، فرمالین تعویض شد و پس از سه روز ماندگاری در فرمالین و تثبیت نمونه‌ها، آماده‌سازی آن‌ها جهت برش میکروتومی روده (Khaleel *et al.*, 2021) و سپس رنگ آمیزی به روش هماتوکسیلین – ائوزین انجام شد. از نمونه‌های آمده شده با استفاده از میکروسکوپ لايكا (Leica) (مدل 1000 DM، آمریکا) مجهز به دوربین دیجیتال تصویربرداری شده و جهت یکسان‌سازی رزلولوشن تصاویر، از نرم افزار J Image (Abràmoff *et al.*, 2004) استفاده شد. در نهایت، جهت تجزیه و تحلیل تصاویر، پس از مقیاس‌بندی آن‌ها از نرم افزار Digimizer نسخه ۴/۱/۱۰ (MedCalc, 2016) استفاده شد و نوار مقیاس به اندازه ۱۰۰ میکرومتر در پایین و سمت راست تمامی تصاویر قرار گرفت. تجزیه و تحلیل آماری: طرح آماری مربوط به آزمایش، طرح بلوك کاملاً تصادفی بود. نمونه‌ها در پنج تیمار و هر تیمار به چهار تکرار با احتساب تفکیک جنسیت پرنده‌گان به نر و ماده تقسیم شدند. داده‌های به دست آمده از شاخص‌های عملکردی و فراسنجه‌های مربوط به روده با استفاده از رویه GLM نرم افزار آماری SAS 9.0 تجزیه شدند و از آزمون توکی برای مقایسه میانگین تیمارها در سطح خطای نوع اول برابر با پنج درصد استفاده شد. همچنین مقایسه درصد هج و درصد تولید جوجه نر با آزمون مربع کای در سطح خطای پنج درصد انجام شد.

بهترین غلظت عصاره تزریقی در تخم مرغ برای هر تیمار حاوی آنتی آروماتاز انجام، و سپس غلظت‌های مناسب عصاره‌های گیاهی جهت آزمایش اصلی انتخاب شدند. در نهایت، این غلظت‌ها در قالب پنج گروه آزمایشی عصاره گزنه، عصاره قارچ، مخلوط عصاره گزنه و قارچ، آب مقطر و گروه آزمایشی بدون تزریق در نظر گرفته شدند.

تزریق درون تخم مرغی عصاره‌های گیاهی ۵۰۰ عدد تخم- مرغ نطفه‌دار از مرغ مادر گوشتی سویه راس ۳۰۸ جهت تزریق به پنج تیمار تقسیم شدند. هر تیمار شامل چهار تکرار بود و ۲۵ عدد تخم مرغ در هر تکرار وجود داشت. در ابتدای روز پنجم انکوباسیون (قبل از شروع فرآیندهای مربوط به تمایز گنادها)، وضعیت نطفه‌دار بودن تخم مرغ با استفاده از روش نوربینی بررسی و سپس تزریق انجام شد. جهت تزریق در ابتدا محل تزریق (انتهای پهن تخم مرغ) با الكل ضدغونی، سپس با استفاده از سوراخ کن دستی سوراخ شده و ۰/۱ سی سی از مواد مورد آزمایش با سرنگ انسولین (با اندازه سوزن ۳۱) به داخل کیسه هوا تزریق، و محل سوراخ با پارافین مذاب پوشانده شد. لازم به ذکر است که در تمام مراحل، چراغ الكلی جهت ضدغونی محیط در نزدیکی تخم مرغ مورد تزریق روشن بود. پس از تزریق، تخم مرغ‌ها شماره‌گذاری شده، و سریعاً در دستگاه جوجه‌کشی قرار داده شدند. تیمارهای آزمایشی شامل: ۱- عصاره هیدروالکلی گزنه (حاوی ۳۰۰ میکروگرم ماده خشک به ازای هر ۰/۱ سی سی عصاره هیدروالکلی گزنه (URE)، ۲- عصاره هیدروالکلی قارچ دکمه‌ای (حاوی ۵۰۰ میکروگرم ماده خشک به ازای هر ۰/۱ سی سی عصاره هیدروالکلی قارچ (AGE)، ۳- مخلوط عصاره‌های قارچ و گزنه (Mix)، ۴- شاهد مثبت (آب مقطر) (PC) و ۵- شاهد منفی (تخم مرغ بدون تزریق) (NC) بودند. پس از هج، جوجه‌ها بر اساس پر تعیین جنسیت شده، و بلا فاصله به سالن پرورش منتقل شدند. جوجه‌ها پس از انتقال به سالن بر اساس جنسیت در ۴۰ جایگاه جداگانه به تفکیک تیمارها و جنسیت پرورش یافتند. تعداد جوجه‌ها در هر تکرار بر حسب درصد هج بین نه تا ۱۳ قطعه متفاوت بود.

جدول ۱- اجزا و ترکیب مواد غذی جیره پایه

Table 1. Ingredients and nutrient composition of the basal diet

Ingredients	Starter (0-10 d)	Grower (11-24 d)	Finisher (25-42 d)
Corn	521.45	546.11	594.06
Soybean meal	398.00	382.11	329.47
Soybean oil	16.21	31.87	39.08
Corn gluten meal	19.63	0.00	0.00
CaCO ₃	9.86	9.01	8.37
DCP	19.80	17.56	15.76
NaCl	2.35	2.67	2.17
NaHCO ₃	1.47	1.10	1.88
L-Thre 98%	1.06	0.66	0.55
DL- Met 99%	3.11	2.82	2.56
L-Lys HCL 78%	2.05	1.08	1.10
Vit-premix ¹	2.50	2.50	2.50
Min-premix ²	2.50	2.50	2.50
Total	1000	1000	1000
Calculated composition			
Metabolisable energy (kcal/kg)	2850	2950	3050
Crude protein (%)	22.17	20.46	18.59
Methionine (%)	0.64	0.58	0.53
Methionine + Cystine (%)	0.99	0.91	0.84
Lysine (%)	1.34	1.20	1.08
Threonine (%)	0.95	0.85	0.76
Valine (%)	1.03	0.96	0.87
Arginine (%)	1.44	1.36	1.22
Isoleucine (%)	0.93	0.86	0.78
Digestible methionine (%)	0.61	0.56	0.51
Digestible methionine + cysteine (%)	0.90	0.83	0.76
Digestible lysine (%)	1.22	1.09	0.98
Digestible threonine (%)	0.82	0.73	0.66
Digestible valine (%)	0.91	0.85	0.77
Digestible arginine (%)	1.33	1.27	1.14
Digestible isoleucine (%)	0.83	0.78	0.70
Crude fat (%)	4.49	6.01	6.80
Linoleic acid (%)	2.13	2.98	3.43
Crude fiber (%)	3.14	3.09	2.94
Ca(%)	0.96	0.87	0.79
Available phosphorus (%)	0.48	0.44	0.40
Na (%)	0.15	0.15	0.15
K (%)	0.89	0.87	0.78
Cl (%)	0.23	0.23	0.20
Electrolyte balance (mEq/kg)	228	223	210

¹ Vitamin supplement per kilogram of diet contains: vitamin A: 3600000 international units, vitamin D₃: 800000 international units, vitamin E: 7200 international units, vitamin K₃: 0.8 mg, vitamin B₁: 0.7 mg, vitamin B₂: 2.64 mg, vitamin B₃: 11.88 mg, vitamin B₅: 2.92 mg, vitamin B₆: 1.17 mg, vitamin B₉: 0.4 mg, vitamin B₁₂: 0.006 mg, choline: 100 mg.

² Mineral supplement per kilogram of diet contains: Manganese: 39.68 mg, Iron: 20 mg, Copper: 4 mg, Zinc: 33.88 mg, Iodine: 0.39 mg, Selenium: 0.08 mg.

میان تیمارهای مختلف بود ($P < 0.05$) و کمترین درصد هج برای تیمار URE ثبت شد. بر مبنای نتایج کروماتوگرافی گازی عصاره گزنه، مشخص شد که این عصاره حاوی اسید اروپیک است که القای مشکلات قلی به وسیله آن در موش‌های آزمایشگاهی گزارش شده و به این دلیل در گروه اسیدهای چرب نامطلوب دسته‌بندی می‌شود

نتایج و بحث

تأثیر تیمارهای آزمایشی بر جوجه‌درآوری، تعداد جوجه‌های سالم و درصد جوجه نر هج شده: نتایج مربوط به آثار تیمارهای آزمایشی بر درصد جوجه‌درآوری، تعداد جوجه‌های سالم و درصد جوجه‌های نر تولید شده در جدول ۲ نشان داده شده است، که حاکی از تفاوت معنی‌دار جوجه‌درآوری

معنی دار در تعداد جوجه های نر در تیمارهای آزمایشی ممکن است به دلیل عدم انتخاب صحیح غلظت عصاره آزمایشی باشد (Jamshasb and Mottaghitalab, 2019). تأثیر تیمارهای آزمایشی بر عملکرد گله: نتایج مربوط به آثار تیمارهای آزمایشی بر عملکرد جوجه ها از جنبه مصرف خوراک روزانه، افزایش وزن روزانه و ضریب تبدیل خوراک در جدول ۳ نشان داده است. در دوره آغازین، میانگین مصرف خوراک روزانه در تیمارهای URE، AGE و Mix و NC تفاوت معنی داری نداشت، در حالی که تفاوت میانگین مصرف خوراک روزانه بین تیمار PC و دو تیمار URE و Mix معنی دار ($P<0.05$), و کمترین میانگین مصرف خوراک برای تیمار PC ثبت شد. نتایج به دست آمده از میانگین افزایش وزن روزانه در دوره آغازین نیز مشابه نتایج حاصل از میانگین مصرف خوراک در همین دوره بوده، و افزایش وزن روزانه در تیمار PC از سایر تیمارها کمتر، و به شکل معنی داری با URE و Mix تفاوت داشت ($P<0.05$).

(Heijkensköld and Ernster, 1975) که آثار نامطلوب قلبی این اسید چرب در انسان و یا سایر حیوانات تایید نشده است و نتایج آزمایش های به دست آمده از مدل های حیوانی که در حدود چهار دهه پیش انجام شد، دارای محدودیت های زیادی بود (Galanty *et al.*, 2023). بنابراین، نمی توان درصد تفرقی نسبتاً پایین تیمار URE را با قاطعیت به اسید اروسویک در عصاره گزنه ترقیقی نسبت داد و این امر نیاز به تحقیق بیشتر دارد. در عین حال، تفرقی ۸۱ درصدی تیمار URE نسبت به مطالعات انجام شده قبلی آمار چندان نامناسبی نیست (Fazli *et al.*, 2015). بالاترین درصد قابلیت جوجه درآوری در مطالعه حاضر، بدون تفاوت معنی دار با سایر تیمارها، مربوط به تیمار AGE بود. تعداد جوجه های سالم تولیدی نسبت به جوجه های هج شده از همان تیمار، از لحاظ تعداد تفاوت معنی داری را نشان ندادند. در خصوص تولید جنس نر، تفاوت معنی داری بین تیمارهای آزمایشی مشاهده نشد ($P>0.05$). عدم تفاوت

جدول ۲- اثر تیمارهای آزمایشی بر جوجه درآوری، تعداد جوجه های سالم و درصد جوجه نر هج شده

Table 2. Effect of experimental treatments on hatchability, normal chicken, and the percentage of male hatched chicks

Item	URE	AGE	Mix	PC	NC	P-value
Hatchability (%)	81	99	96	92	98	<0.0001
Normal chicken number	80	99	96	92	98	0.31
Male chicken (%)	46.25	52.58	46.83	51.65	46.40	0.83

URE: Nettle extract, AGE: Mushroom extract, Mix: Mixture, PC: Positive control, NC: Negative control

جدول ۳- اثر تیمارهای آزمایشی بر عملکرد

Table 3. Effect of experimental treatments on broiler chicken performance

Item	URE	AGE	Mix	PC	NC	SEM	P-value
Starter (1-10 d)							
Feed intake (g/d)	24.92 ^a	24.55 ^{ab}	24.69 ^a	22.28 ^b	23.74 ^{ab}	0.57	0.01
Body weight gain (g/d)	18.02 ^a	17.43 ^{ab}	18.05 ^a	15.10 ^b	17.29 ^{ab}	0.61	0.01
FCR ¹	1.38 ^{ab}	1.41 ^{ab}	1.37 ^b	1.47 ^a	1.38 ^{ab}	0.02	0.02
Grower (11-24 d)							
Feed intake (g/d)	63.35	63.61	64.83	62.98	61.20	2.38	0.87
Body weight gain (g/d)	40.43	40.51	41.84	41	37.43	1.91	0.55
FCR	1.56 ^{ab}	1.57 ^{ab}	1.55 ^{ab}	1.54 ^b	1.66 ^a	0.02	0.04
Finisher (25-42 d)							
Feed intake (g/d)	166.43 ^{ab}	172.49 ^a	168.13 ^a	156.26 ^b	162.94 ^{ab}	2.56	0.001
Body weight gain (g/d)	92.71	95.99	95.09	89.73	92.10	2.25	0.32
FCR	1.80	1.80	1.77	1.74	1.77	0.03	0.68
Whole period (1-42 d)							
Feed intake (g)	98.17 ^{ab}	100.43 ^a	99.23 ^{ab}	92.30 ^a	95.21 ^{ab}	1.87	0.02
Body weight gain (g)	57.38	58.53	58.82	53.32	55.73	1.49	0.07
FCR	1.71	1.72	1.68	1.73	1.71	0.02	0.83

^{a-b} Means within the same row indicated by different letters are significantly different ($P<0.05$).

URE: Nettle extract, AGE: Mushroom extract, Mix: Mixture, PC: Positive control, NC: Negative control

¹ Feed Conversion Ratio

دلیل بالاتر بودن افزایش وزن روزانه تیمارهای حاوی ترکیبات آنتیآروماتازی در دوره‌های مختلف پرورشی را می‌توان به تأثیر آنتیآروماتاز در سرکوب بیان آروماتاز در روز پنجم انکوباسیون و جلوگیری از تولید هورمون استروژن و متعاقب آن، نشان دادن ویژگی‌های فنوتیپی نزدیک به فنوتیپ نر نسبت داد (Shimada and Saito, 2000). مصرف خوراک نیز در بین تیمارهای حاوی آنتیآروماتاز به خصوص تیمار AGE نسبت به تیمارهای شاهد بیشتر بود که با یافته‌های محققین دیگر (Mokarrami *et al.*, 2020) مطابقت داشت. این نتایج، نقش موثر عصاره‌های تزریقی حاوی آنتیآروماتاز در بهبود خصوصیات عملکردی حین دوران پرورش را نسبت به تیمار شاهد به خوبی نشان می‌دهد. از سوی دیگر، دلیل بهبود ضریب تبدیل در تیمار Mix نسبت به سایر تیمارها، احتمالاً به اثر هم‌افزایی آنتیآروماتازهای موجود در دو عصاره مختلف با خاصیت آنتیآروماتازی (گزنه و قارچ) در القای خصوصیات فنوتیپی نر و در نتیجه، ضریب تبدیل بهتر مربوط می‌شود. همچنین اثر هم‌افزایی دو تیمار URE و AGE در خصوص افزایش وزن روزانه و ضریب تبدیل جوجه‌ها در دوره رشد نیز به خوبی مشهود بود. در تطابق با یافته‌های مطالعه حاضر، در مطالعه دیگری که در آن از تزریق درون تخمرغی عصاره سیر، گوجه فرنگی و تاموکسیفین استفاده شد، تفاوت معنی‌داری در کل دوره از نظر افزایش وزن روزانه و ضریب تبدیل خوراک به دست نیامد (Fazli *et al.*, 2015). همچنین، عدم معنی‌داری ضریب تبدیل تیمارهای آزمایشی و بیشینه بودن افزایش وزن در مطالعه حاضر با نتایج محققین دیگر (Mokarrami *et al.*, 2020) مطابقت داشت. در دوره آغازین ضریب تبدیل تیمار Mix (حاوی آنتیآروماتاز) به شکل معنی‌داری کمتر از تیمار PC به دست آمد ($P<0.05$), این تأثیر احتمالاً ناشی از خصوصیات آنتیآروماتازی تیمار مربوطه حاوی اسیدهای چرب دارای این خاصیت شامل اسیدلینولئیک، اسید لینولنیک و یا اسید لینولئیک کثروگه است (Ganßer and Spiteller, 1995; Guil-Guerrero *et al.*, 2003).

تأثیر جنس بر عملکرد گله: نتایج حاصل از آثار جنس‌های نر و ماده روی عملکرد در سه دوره آغازین، رشد و پایانی و نیز کل دوره در جدول ۴ نشان داده شده است.

تجزیه داده‌های مربوط به ضریب تبدیل در دوره آغازین نشان داد که کمترین ضریب تبدیل (۰/۳۷) مربوط به تیمار Mix بود و تفاوت آن با ضریب تبدیل تیمار PC (۰/۴۷) معنی‌دار بود ($P<0.05$). در این دوره، بالاترین ضریب تبدیل مربوط به تیمار PC بود، اما سایر تیمارها در این دوره با هم تفاوت معنی‌داری نداشتند. در دوره رشد، میانگین مصرف خوراک روزانه تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی قرار نگرفت ($P>0.05$). در این دوره، کمترین و بیشترین میانگین مصرف خوراک روزانه به ترتیب مربوط به تیمارهای NC (۶۱/۲۰ گرم) و Mix (۶۴/۴۸ گرم) بود. میانگین افزایش وزن روزانه نیز در دوره رشد تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی قرار نگرفت ($P>0.05$). در این دوره، کمترین افزایش وزن روزانه (۳۷/۴۳ گرم) مربوط به تیمار PC، و بیشترین آن (۴۱/۸۴ گرم) مربوط به تیمار Mix بود. لازم به ذکر است که میانگین افزایش وزن روزانه دو تیمار URE و AGE (اجزای تیمار Mix) بسیار نزدیک به هم و کمتر از تیمار Mix بود. ضریب تبدیل نیز در این دوره دارای اختلاف معنی‌دار نبود و کمترین مقدار آن (۱/۵۴) برای تیمار PC به دست آمد. در دوره پایانی، میانگین مصرف خوراک روزانه در تیمار PC از سایر تیمارهای آزمایشی کمتر بود (۱۵۶/۲۶ گرم) و میانگین آن، اختلاف معنی‌داری با تیمارهای AGE و میانگین آن، اختلاف معنی‌داری با تیمارهای Mix نشان داد ($P<0.05$). در خصوص افزایش وزن روزانه در این دوره، اختلاف میانگین به دست آمده در هیچ یک از گروههای آزمایشی معنی‌دار نبود ($P>0.05$), اگر چه تیمارهای حاوی ماده آنتیآروماتاز (Mix, AGE, URE و Mix) بیشترین افزایش وزن عددی روزانه را در این دوره به ثبت رساندند. برای ضریب تبدیل خوراک در دوره پایانی نیز مانند میانگین افزایش وزن روزانه، اختلاف تیمارهای آزمایشی با هم معنی‌دار نبود ($P>0.05$). داده‌های حاصل از کل دوره پرورش نشان داد که جوجه‌های هج شده از تیمارهای AGE و PC از نظر مصرف خوراک، تفاوت معنی‌داری داشتند ($P<0.05$), در حالی که سایر تیمارها نسبت به یکدیگر اختلاف معنی‌داری نداشتند. در خصوص افزایش وزن، تیمار Mix بیشترین افزایش وزن عددی را نسبت به سایر تیمارهای آزمایشی داشت، اگرچه تفاوت با سایر تیمارها معنی‌دار نبود ($P>0.05$). در مورد ضریب تبدیل خوراک، اگر چه اختلاف معنی‌داری به دست نیامد، اما تیمار Mix از نظر عددی، ضریب تبدیل پایین‌تری نسبت به سایر تیمارهای آزمایشی داشت.

جدول ۴- اثر جنسیت بر عملکرد جوجه‌های گوشتی
Table 4. Effect of sex on the performance of broiler chicken

Item	Male	Female	SEM	P-value
Starter (1-10 d)				
Feed intake (g/d)	24.74 ^a	23.33 ^b	0.72	0.009
Body weight gain (g/d)	17.76 ^a	16.60 ^b	0.77	0.04
FCR ¹	1.39	1.41	0.02	0.43
Grower (11-24 d)				
Feed intake (g/d)	64.43	61.96	3	0.25
Body weight gain (g/d)	41.48	39.01	2.41	0.15
FCR	1.55	1.60	0.03	0.08
Finisher (25-42 d)				
Feed intake (g/d)	177.52 ^a	152.98 ^b	3.24	<0.0001
Body weight gain (g/d)	101.06 ^a	85.19 ^b	2.85	<0.0001
FCR	1.76	1.79	0.04	0.23
Whole period (1-42 d)				
Feed intake (g/d)	102.94 ^a	91.20 ^b	2.37	<0.0001
Body weight gain (g/d)	61.10 ^a	52.41 ^b	1.88	<0.0001
FCR	1.68 ^b	1.74 ^a	0.03	0.03

^{a-b} Means within the same row indicated by different letters are significantly different ($P<0.05$).

¹ Feed Conversion Ratio

است، ضمن اینکه ویژگی‌های لاشه و میزان چربی بطنی نیز از شاخص‌های ارزیابی محسوب شده که موجب می‌شوند تا جنس نر نسبت به ماده در پرورش طیور گوشتی برتری داشته باشد.

تأثیر تیمارهای آزمایشی بر خصوصیات هیستومرفولوژی روده: تأثیر تیمارهای آزمایشی بر شاخص‌های مختلف ژئوژنوم مانند ارتفاع پرز، عمق کریپت، نسبت ارتفاع پرز به عمق کریپت، مساحت سطح پرز و همچنین طول و وزن بخش‌های مختلف روده در جدول ۵ نشان داده شده است. همچنین، برش عرضی ژئوژنوم بافت روده جوجه‌های گوشتی راس ۳۰۸ در سن ۴۲ روزگی در شکل ۱ نشان داده شده است. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که طول پرز، عمق کریپت و مساحت سطح پرز در نمونه میکروتومی تحت تأثیر تیمارهای آزمایشی قرار نگرفتند ($P>0.05$)، اما نسبت طول پرز به عمق کریپت بین دو تیمار NC و AGE معنی‌دار بود ($P<0.05$). در این مطالعه، بیشترین طول ویلی (۷۷۱/۳۴ میکرون) مربوط به تیمار NC و کمترین طول ویلی (۷۳۴/۲۸ میکرون) مربوط به تیمار Mix بود. همچنین، بیشترین عمق کریپت (۲۰۰/۰۵ میکرون) مربوط به تیمار AGE و کمترین عمق کریپت (۱۶۲/۸۳ میکرون) مربوط به تیمار NC بود. علاوه بر این، تیمارهای AGE و URE بیشترین مساحت سطح پرز را در بخش ژئوژنوم به خود اختصاص دادند، اگر چه تفاوت میانگین آن‌ها با سایر تیمارها معنی‌دار نبود ($P>0.05$). لازم به ذکر است که

در دوره آغازین، اختلاف میانگین‌های خوراک مصرفی و همچنین افزایش وزن روزانه بین دو جنس نر و ماده معنی‌دار بود ($P<0.05$). مشابه چنین نتایجی در دوره پایانی و کل دوره نیز به دست آمد. در دوره رشد نیز اگرچه تفاوت میانگین‌ها معنی‌دار نبود، اما مشابه تمامی دوره‌ها همواره میانگین‌مصرف خوراک و افزایش وزن روزانه در جنس نر بیش از جنس ماده بود. ضریب تبدیل خوراک در سه دوره آغازین، رشد و پایانی تحت تأثیر جنسیت قرار نگرفت ($P>0.05$ ، در حالی که داده‌های مربوط به ضریب تبدیل کل دوره بیانگر اختلاف معنی‌دار بین ضریب تبدیل جوجه‌های نر و ماده است ($P<0.05$)).

در خصوص تفاوت در عملکرد دو جنس نر و ماده در جوجه‌های گوشتی گزارش شده است که این دو جنس دارای تفاوت معنی‌داری در افزایش وزن و مصرف خوراک هستند (Laseinde and Olayemi, 1994) (Broadbent *et al.*, 1981; Engku and Noraziah, 2000) معنی‌دار بودن بازده اقتصادی جوجه‌های گوشتی نر و ماده که جدایگانه پرورش یافته بودند را تأیید نموده و اعلام نمودند که افزایش وزن بدن و وزن قسمت‌های مختلف لاشه در نرها سنگین‌تر از ماده‌ها بود، که در خصوص هر سه شاخص مصرف خوراک، افزایش وزن روزانه و نیز ضریب تبدیل با یافته‌های تحقیق حاضر مطابقت داشته و صحت نتایج به‌دست آمده را تایید می‌نماید. وزن نهایی احتمالاً از جمله مهم‌ترین عوامل اقتصادی در پرورش جوجه‌های گوشتی

تأثیر جنسیت بر شاخص‌های طول و هیستومورفولوژی روده: داده‌های حاصل از شاخص‌های مربوط به روده در دو جنس نر و ماده در جدول شماره ۶ نشان داده است. بر مبنای این نتایج، تفاوت معنی‌داری در هیچ یک از شاخص‌های طول پرز، عمق کریپت، نسبت پرز به کریپت و مساحت سطح پرز به دست نیامد ($P>0.05$), اگرچه در این مطالعه، مقدار مساحت سطح پرز در جنس نر به دلیل بیشتر بودن عرض پرز به طور کلی بیشتر از جنس ماده بود. احتمالاً یکی از دلایل رشد بیشتر جنس نر نسبت به جنس ماده نیز

نتایج حاصل از اندازه‌گیری طول پرز، عمق کریپت و مساحت سطح پرز در این مطالعه به طور تقریبی با نتایج Franco *et al.*, 2006; (Franco et al., 2006; Bogucka et al., 2019; Khalilnia et al., 2023) محققان دیگر مطابقت دارد (Bogucka et al., 2019; Khalilnia et al., 2023). اندازه‌گیری‌های انجام شده از طول دئودنوم، طول ژئوزنوم و طول ایلنوم حاکی از عدم تفاوت معنی‌دار بین تیمارهای آزمایشی است ($P>0.05$). همچنین، وزن‌های به دست آمده از هر سه بخش دئودنوم، ژئوزنوم و ایلنوم در هیچ یک از تیمارها با هم تفاوت معنی‌داری نداشتند ($P>0.05$).

جدول ۵- تأثیر تیمارهای آزمایشی بر فراستجهای روده‌ای

Table 5. Effect of experimental treatments on intestinal indices

Item	URE	AGE	Mix	PC	NC	SEM	P-value
VH (μm)	744.93	759.26	734.28	761.02	771.34	28.52	0.72
CD (μm)	186.92	200.05	186.29	169.97	162.83	13.37	0.06
V/C	4.02 ^{ab}	3.82 ^b	4.16 ^{ab}	4.50 ^{ab}	4.75 ^a	0.29	0.02
VSA (μm^2)	244556.44	241331.64	235304.28	239665.53	244181.91	11483.04	0.22
DW	0.69	0.67	0.68	0.73	0.67	0.03	0.36
JW	2.33	2.06	2.35	2.45	2.40	0.15	0.11
IW	1.94	1.78	1.85	2.00	1.98	0.11	0.23
DL (cm)	83.43	81.25	81.12	84.68	84.18	2.27	0.39
JL (cm)	82.31	78.81	82.28	85.93	85.62	3.09	0.15
IL (cm)	31.93	31.56	32.12	32.00	32.56	1.01	0.90

^{a-b} Means within the same row indicated by different letters are significantly different ($P<0.05$).

VH: Villus height, CD: Crypt depth, V/C: Villi to crypt ratio, VSA: Villus surface area, DW: Duodenum weight, JW: Jejunum weight, IW: Ileum weight, DL: Duodenum length, JL: Jejunum length, IL: Ileum length

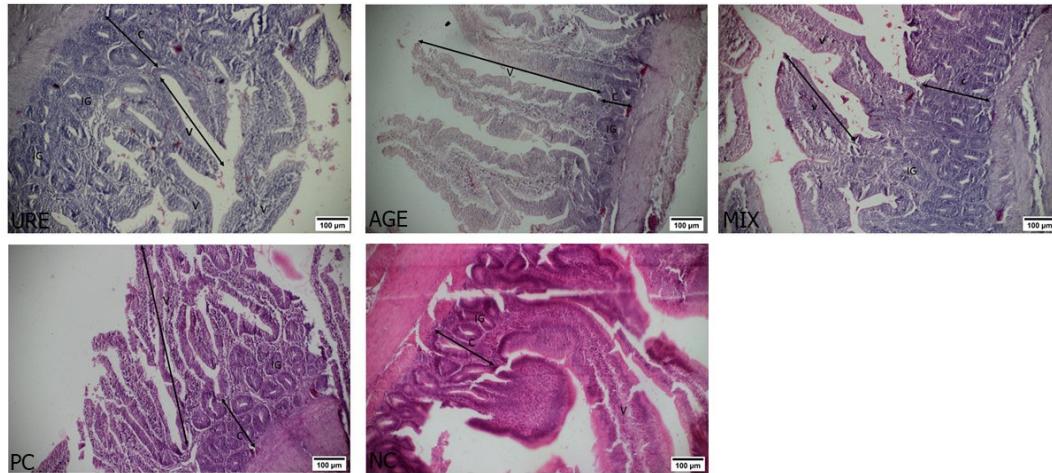

Fig. 1. Transverse section of the jejunum of the intestinal tissue of Ross 308 broiler chickens at the age of 42 days. The effect of experimental treatments of nettle extract (URE), mushroom extract (AGE), mixture extract (Mix), positive control (PC), and negative control (NC) on villi (V) and crypt (C). IG shows intestinal glands. Hematoxylin and Eosin staining. 200X.

شکل ۱- برش عرضی ژئوزنوم بافت روده جوهرهای گوشتی راس ۳۰۸ در سن ۴۲ روزگی. اثر تیمارهای آزمایشی عصاره گزنه (URE)، عصاره قارچ (AGE)، عصاره مخلوط گزنه و قارچ (Mix)، شاهد مثبت (PC) و شاهد منفی (NC) بر ویلی (V) و کریپت (C). IG نشان‌دهنده غده روده‌ای است. رنگ‌آمیزی هماتوکسیلین- ائوزین. $\times 200$.

جدول ۶- اثر جنسیت بر فراسنجه‌های مختلف روده

Table 6. Effect of sex on various intestinal parameters

Item	Male	Female	SEM	P-value
VH (μm)	753.63	754.70	20.17	0.95
CD (μm)	173.32	189.10	0.07	9.45
V/C	4.42	4.07	0.20	0.06
VSA (μm^2)	243608.13	238407.78	8119.73	0.51
DW	0.71 ^a	0.67 ^b	0.02	0.04
JW	2.40	2.24	0.10	0.09
IW	1.95	1.87	0.07	0.29
DL (cm)	85.67 ^a	80.20 ^b	1.61	0.0006
JL (cm)	83.65	82.32	2.18	0.50
IL (cm)	32.20	31.87	0.71	0.61

^{a-b} Means within the same row indicated by different letters are significantly different ($P<0.05$).

VH: Villus height, CD: Crypt depth, V/C: Villi to crypt ratio, VSA: Villus surface area, DW: Duodenum weight, JW: Jejunum weight, IW: Ileum weight, DL: Duodenum length, JL: Jejunum length, IL: Ileum length

نر در ۱۰ هفتگی بود (Chen *et al.*, 2021)، که این نتایج در خصوص طول دئودنوم با نتایج مطالعه حاضر تطابق دارد. احتمالاً یکی از دلایل رشد کمتر روده در جنس ماده نسبت به جنس نر، سرعت انتقال کمتر مواد غذایی در روده جنس ماده نسبت به جنس نر است. دلیل این امر، فعالیت هورمون‌های استروئیدی است که باعث کاهش حرکت روده شده و با عمل به عنوان شل‌کننده عضلات صاف، تخلیه معده را مهار می‌کنند (Liu *et al.*, 2002). علاوه بر این، پروژسترون می‌تواند تحرك دستگاه گوارش را از راه اثر مهاری بر موتابلین کاهش دهد (Cheng *et al.*, 2010). از سوی دیگر، طول ویلی همگام با تغییر در عملکرد حیوان و تقاضای مواد مغذی روده در شرایط عادی تنظیم می‌شود، که با نرخ افزایشی و نرخ گردش سلول‌های کریپت روده محقق می‌شود (Blackmore *et al.*, 2017). بنابراین، افزایش وزن و یا طول نسبی شاخص‌های روده‌ای در جنس نر نسبت به جنس ماده در مطالعه حاضر قابل توجیه است.

نتیجه‌گیری کلی

بهطور کلی، پس از تزریق درون تخمر غیر عصاره‌های قارچ، گزنه و مخلوط آنها، تفاوت درصد هج بین تیمارهای مختلف معنی دار بود، اما تعداد جوجه‌های سالم تولیدی، درصد جوجه‌های نر هج شده، شاخص‌های عملکردی مانند افزایش وزن روزانه، ضریب تبدیل و فراسنجه‌های روده‌ای تحت تاثیر تیمارهای آزمایشی قرار نگرفتند. در عین حال، ضریب تبدیل و افزایش وزن روزانه تحت تاثیر جنسیت بهبود یافتند. در نهایت، اگرچه در این مطالعه، افزایش قابل ملاحظه‌ای در تعداد جوجه‌های نر هج شده مشاهده نشد،

توانایی بالاتر پرزاها و سطح جذبی بیشتر جذب و سپس هضم مواد مغذی مورد نیاز بدن باشد. همچنین، میانگین‌های وزن دئودنوم بین دو جنس نر و ماده تفاوت معنی‌داری داشت ($P<0.05$), بهطوری که وزن دئودنوم در نرها بیش از وزن آن در ماده‌ها بود. مشابه چنین نتیجه‌ای در طول دئودنوم نیز مشهود بود. بر اساس نتایج حاصل از مطالعه حاضر، طول دئودنوم در جنس نر بهطور معنی‌داری بیش از طول آن در جنس ماده بود ($P<0.05$). تفاوت‌های زیادی در عملکردهای فیزیولوژیکی و زیستی بین حیوانات از گونه‌های مختلف وجود دارد. همچنین، این تفاوت بین یک حیوان با جنس متفاوت (نر و ماده) نیز مشاهده می‌شود (Koohpeima *et al.*, 2018). جنسیت طیور با سیاری از ویژگی‌های اقتصادی آنها دارای ارتباط مستقیم است. به عنوان مثال، خروس‌ها در تولید طیور گوشتشی همیشه دارای نرخ رشد سریع‌تر و بازده خوراک بالاتری هستند، در حالی که مزایای اقتصادی تولید تخم مرغ تنها با پرورش مرغ‌ها حاصل می‌شود.

دستگاه گوارش بخش مهمی از سیستم دفاعی بدن و محل اصلی هضم و جذب مواد مغذی خوراک است (Garro *et al.*, 2018). تعیین نسبت اجزای پرزاها روده به کریپت، روش رایجی است که برای ارزیابی فعالیت روده استفاده می‌شود (Abdelqader and Al-Fataftah, 2016). حیوانات اهلی رایج به دلیل دیواره‌های ضخیم‌تر، پرزاها بلندتر و کریپت‌های عمیق‌تر، که اجازه نفوذ به بافت اینمنی و همبند را می‌دهند، نسبت به حیوانات وحشی دارای وزن روده کوچک‌تر بالاتری هستند. در یک مطالعه در خصوص تغییرات بافت‌شناسی روده بین اردک‌های نر و ماده، طول دئودنوم و ئوزن‌نوم اردک‌های ماده بهطور معنی‌داری کمتر از اردک‌های

تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله از جانب آقای دکتر مجید آرونده، استاد گروه شیمی دانشکده علوم پایه دانشگاه گیلان، و شرکت نوید مرغ گیلان جهت راهنمایی‌های تخصصی و مساعدت در تامین و استفاده از امکانات مورد نیاز تشکر می‌شود.

اما به نظر می‌رسد که با بهینه‌سازی شرایط تهیه و عمل آوری عصاره گیاهی حاوی آنتی‌آروماتاز (با تاکید بر استخراج ماده موثره خالص) دستیابی به درصد بالاتر جوچه‌های نر در گله محتمل است.

فهرست منابع

- Abdelqader, A., & Al-Fataftah, A.-R. (2016). Effect of dietary butyric acid on performance, intestinal morphology, microflora composition and intestinal recovery of heat-stressed broilers. *Livestock Science*, 183, 78-83. doi: 10.1016/j.livsci.2015.11.026
- Abràmoff, M. D., Magalhães, P. J., & Ram, S. J. (2004). Image processing with ImageJ. *Biophotonics International*, 11(7), 36-42.
- Ataei, A. H., & Kırkpınar, F. (2021). Application of in-ovo injection of some substances for manipulation of sex and improving performance in chicken. 5th International Students Science Congress Proceedings, Izmir University, Turkey. doi: 10.52460/issc.2021.006
- Blackmore, K., Zhou, W., & Dailey, M. J. (2017). LKB1-AMPK modulates nutrient-induced changes in the mode of division of intestinal epithelial crypt cells in mice. *Experimental Biology and Medicine*, 242(15), 1490-1498. doi: 10.1177/1535370217724427
- Bogucka, J., Ribeiro, D. M., Bogusławska-Tryk, M., Dankowiakowska, A., da Costa, R. P. R., & Bednarczyk, M. (2019). Microstructure of the small intestine in broiler chickens fed a diet with probiotic or synbiotic supplementation. *Journal of Animal Physiology and Animal Nutrition*, 103(6), 1785-1791. doi: 10.1111/jpn.13182
- Broadbent, L., Wilson, B., & Fisher, C. (1981). The composition of the broiler chicken at 56 days of age: output, components and chemical composition. *British Poultry Science*, 22(4), 385-390.
- Chen, X., Hu, B., Huang, L., Cheng, L., Liu, H., Hu, J., Hu, S., Han, C., He, H., & Xu, H. (2021). The differences in intestinal growth and microorganisms between male and female ducks. *Poultry Science*, 100(2), 1167-1177. doi: 10.1016/j.psj.2020.10.051
- Cheng, L., Biancani, P., & Behar, J. (2010). Progesterone receptor A mediates VIP inhibition of contraction. *American Journal of Physiology-Gastrointestinal and Liver Physiology*, 298(3), G433-G439. doi: 10.1152/ajpgi.00346.2009
- Engku, A., & Noraziah, M. (2000). Straight-run vs sex-segregated production of broilers. Proceedings of 22nd Malaysian Society of Animal Production. Kota Kinabalu, Malaysia.
- Fazli, N., Hassanabadi, A., Mottaghitalab, M., & Hajati, H. (2015). Manipulation of broiler chickens sex differentiation by in ovo injection of aromatase inhibitors, and garlic and tomato extracts. *Poultry Science*, 94(11), 2778-2783. doi: 10.3382/ps/pev236
- Franco, J. R. G., Murakami, A. E., Natali, M. R. M., Garcia, E., & Furlan, A. C. (2006). Influence of delayed placement and dietary lysine levels on small intestine morphometrics and performance of broilers. *Brazilian Journal of Poultry Science*, 8, 233-241. doi: 10.1590/S1516-635X2006000400006
- Galanty, A., Grudzińska, M., Paździora, W., & Paśko, P. (2023). Erucic acid—Both sides of the story: A concise review on its beneficial and toxic properties. *Molecules*, 28(4), 1924. doi: 10.3390/molecules28041924
- Ganßer, D., & Spiteller, G. (1995). Aromatase inhibitors from *Urtica dioica* roots. *Planta Medica*, 61(02), 138-140.
- Garro, C., Brun, A., Karasov, W. H., & Caviedes-Vidal, E. (2018). Small intestinal epithelial permeability to water-soluble nutrients higher in passerine birds than in rodents. *Journal of Animal Physiology and Animal Nutrition*, 102(6), 1766-1773. doi: 10.1111/jpn.12969
- Gracia, M., Aranibar, M. J., Lazaro, R., Medel, P., & Mateos, G. (2003). Alpha-amylase supplementation of broiler diets based on corn. *Poultry Science*, 82(3), 436-442. doi: 10.1093/ps/82.3.436
- Grube, B. J., Eng, E. T., Kao, Y.-C., Kwon, A., & Chen, S. (2001). White button mushroom phytochemicals inhibit aromatase activity and breast cancer cell proliferation. *The Journal of Nutrition*, 131(12), 3288-3293. doi: 10.1093/jn/131.12.3288
- Guil-Guerrero, J., Rebolloso-Fuentes, M., & Isasa, M. T. (2003). Fatty acids and carotenoids from Stinging Nettle (*Urtica dioica* L.). *Journal of Food Composition and Analysis*, 16(2), 111-119. doi: 10.1016/S0889-1575(02)00172-2

- Heijenskjöld, L., & Ernster, L. (1975). Studies of the mode of action of erucic acid on heart metabolism. *Acta Medica Scandinavica*, 198(S585), 75-83. doi: 10.1111/j.0954-6820.1975.tb06560.x
- Jamshasb, A., & Mottaghitalab, M. (2019). The effect of in-ovo injection of tomato extract on sex differentiation and gonadal structure of broiler chicks and their performance. *Research on Animal Production*, 10(25), 86-95.
- Khaleel, K. E., Al-Zghoul, M. B., & Saleh, K. M. M. (2021). Molecular and morphometric changes in the small intestine during hot and cold exposure in thermally manipulated broiler chickens. *Veterinary World*, 14(6), 1511-1528. doi: 10.14202/vetworld.2021.1511-1528
- Khalilnia, F., Mottaghitalab, M., Mohiti, M., & Seighalani, R. (2023). Effects of dietary supplementation of probiotic and *Spirulina platensis* microalgae powder on growth performance immune response, carcass characteristics, gastrointestinal microflora and meat quality in broilers chick. *Veterinary Medicine and Science*, 9(4), 1666-1674. doi: 10.1002/vms3.1154.
- Koohpeima, F., Hashemi-Gorji, F., & Mokhtari, M. J. (2018). Evaluation of caries experience in two genders and ENAM polymorphism in Iranian adults. *Meta Gene*, 17, 78-81. doi: 10.1016/j.mgene.2018.05.002
- Laseinde, E., & Olayemi, J. (1994). Effect of sex separation at the finisher phase on the comparative growth performance, carcass characteristics and breast muscle development between male and female broiler chickens. *Nigerian Journal of Animal Production*, 21, 11-18.
- Liu, C.-Y., Chen, L.-B., Liu, P.-Y., Xie, D.-P., & Wang, P. S. (2002). Effects of progesterone on gastric emptying and intestinal transit in male rats. *World Journal of Gastroenterology*, 8(2), 338. doi: 10.3748/wjg.v8.i2.338
- Mateo, R., Castells, G., Green, A. J., Godoy, C., & Cristòfol, C. (2004). Determination of porphyrins and biliverdin in bile and excreta of birds by a single liquid chromatography-ultraviolet detection analysis. *Journal of Chromatography B*, 810(2), 305-311. doi: 10.1016/j.jchromb.2004.08.019
- MedCalc, S. (2016). ROC curve analysis in MedCalc. MedCalc Statistical Software version 19.2.6, MedCalc Software bv, Ostend, Belgium.
- Mokarrami, T., Navidshad, B., Hedayat Evrigh, N., & Mirzaei Aghjehgheshlagh, F. (2020). The Effect of *in ovo* injection of aromatase inhibitors on the performance of broilers. *Iranian Journal of Applied Animal Science*, 10(1), 113-118.
- Oecd, F. (2022). OECD-FAO agricultural outlook 2022-2031.
- Qi, J., Yang, H., Wang, X., Zhu, H., Wang, Z., Zhao, C., Li, B., & Liu, Z. (2023). State-of-the-art on animal manure pollution control and resource utilization. *Journal of Environmental Chemical Engineering*, 11(5), 110462. doi: 10.1016/j.jece.2023.110462
- Satoh, K., Sakamoto, Y., Ogata, A., Nagai, F., Mikuriya, H., Numazawa, M., Yamada, K., & Aoki, N. (2002). Inhibition of aromatase activity by green tea extract catechins and their endocrinological effects of oral administration in rats. *Food and Chemical Toxicology*, 40(7), 925-933. doi: 10.1016/s0278-6915(02)00066-2
- Sezer, Y. Ç., Süfer, Ö., & Sezer, G. (2017). Extraction of phenolic compounds from oven and microwave dried mushrooms (*Agaricus bisporus* and *Pleurotus ostreatus*) by using methanol, ethanol and aceton as solvents. *Indian Journal of Pharmaceutical Education and Research*, 51, 393-397.
- Shimada, K. (1998). Gene expression of steroidogenic enzymes in chicken embryonic gonads. *Journal of Experimental Zoology*, 281(5), 450-456.
- Shimada, K., & Saito, N. (2000). Molecular mechanisms of sex determination and sex differentiation. *Japanese Poultry Science*, 37, 3-11.
- Smith, M., Mitchell, M., & Peacock, M. (1990). Effects of genetic selection on growth rate and intestinal structure in the domestic fowl (*Gallus domesticus*). *Comparative Biochemistry and Physiology. A, Comparative Physiology*, 97(1), 57-63. doi: 10.1016/0300-9629(90)90722-5
- Valizadeh, E., & Seratinouri, H. (2013). Effects of garlic extract, anti-estrogens, and aromatase inhibitor on sex differentiation in embryo. *International Journal of Women's Health and Reproduction Sciences*, 1(2), 51-55.